

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙХИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 192-ҳадис

192 - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُورُ بْنُ يَرِيدَ، عَنْ حَالِدٍ
بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رُفِعَتِ الْمَائِدَةُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ، يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيْبًا مُبَكِّرًا فِيهِ، غَيْرُ مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبُّنَا

Абу Умома розияллоҳу анҳу деди:

«Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васалламнинг олдиларидан дастурхон йиғишириб олинса: «Алҳамду лиллаҳи ҳамдан касирон тоййибан мубарокан фиҳи, ғойро муваддаъин ва ла мустағнин анҳу роббана», деб дуо қиласардилар».

Дуонинг маъноси: «Аллоҳга шундай кўп ҳамд бўлсинки, у ҳамд (камчиликлардан) пок, барокотли, (бир марта айтиб, кейин) ташлаб қўйилмайдиган, беҳожат бўлинмайдиган (яъни у ҳамдни айтишга доим мухтож бўлиб туриладиган ҳамд бўлсин). Эй Роббимиз!».

Манба: hadis.islom.uz

